

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119200717
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119200717.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Ž. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H., Š. Y. XXX/XX, o zaplatenie 585,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e platobný rozkaz Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/9/2019-30 zo dňa 26. 03. 2019, v plnom rozsahu.

II. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 497,26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 497,26 Eur od 09. 04. 2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 69,84 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne Všeobecná úverová banka, a. s.) sa svojou žalobou doručenou Okresnému súdu Trnava dňa 28. 01. 2019 domáhal zaplatenia sumy 585,55 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 09. 04. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 05. 07. 2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 591,70 Eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve. Kúpna cena tovaru bola 591,70 Eur. Žalovaný pri podpise zmluvy uhradil akontáciu vo výške 0 Eur. Žalovaný mal splácať pôžičku v pravidelných 24 mesačných splátkach v sume 31,48 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 755,52 Eur. Žalovaný uhradil sumu 94,44 Eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť plácať pôžičku, listom zo dňa 27. 01. 2016 - predžalobná upomienka bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlžných splátok a bol upozornený na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. K úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne poskytnutej lehote, žalobca dňa 19. 03. 2016 úver zosplatnil, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 03. 04. 2016. Ku dňu podania žaloby mal zaplatiť žalovaný sumu 679,99 Eur, žalovaný uhradil sumu 94,44 Eur. Celkový dlh žalovaného predstavuje 585,55 Eur (679,99 Eur - 94,44 Eur). Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu si žalobca neuplatňuje.

3. Podľa § 265 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

4. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

5. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

6. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/9/2019-30 zo dňa 26. 03. 2019, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd vo výroku I. tohto rozsudku platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

7. Uznesením, č. k. 12Csp/9/2019-43 zo dňa 13. 08. 2019, súd pripustil zmenu subjektu konania na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a. s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, a na jeho miesto vstupuje ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

8. Žalovaný sa v mieste bydliska nezdržiava, žaloba mu bola doručená v zmysle § 116 CSP. K žalobe sa nevyjadril.

9. Podľa § 297 písm. b) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 Eur.

10. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

11. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi zo spisu, najmä zmluvou o poskytovaní služieb, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predžalobnou upomienkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, fotokópiou nedoručenej zásielky - predžalobnej upomienky, oznámením o postúpení pohľadávky, uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/9/2019-43 zo dňa 13. 08. 2019, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

13. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, a žalovaný uzatvorili dňa 05. 07. 2015 zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 591,70 Eur, pričom žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovo sumu 755,52 Eur, pri výške mesačnej splátky 31,48 Eur a počte splátok 24. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 27,65 %, RPMN vo výške 27,65 % a priemerná RPMN vo výške 37,67 %. Konečná splatnosť bola uvedená spôsobom „07/2017“. Žalovaný na uvedenú zmluvu plnil celkovo 94,44 Eur. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27. 01. 2016 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného, aby do 05. 03. 2016 nedoplatok na splátkach vo výške 97,59 Eur pod následkom zosplatenia úveru. Žalovaný si predžalobnú upomienku neprevzal v odbernej lehote. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Medzi právnym predchodcom žalobcu (Všeobecná úverová banka, a. s.) a žalobcom došlo dňa 16. 04. 2019 k uzatvoreniu rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá skutočnosť bola oznámená žalovanému podaním zo dňa 18. 04. 2019.

14. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s) a z) a aa).

27. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná len sčasti.

28. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah strán sporu založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytoval žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 591,70 Eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy. Súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba určením mesiaca a roku, a to „07/2017“, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

30. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 31,48 Eur bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

31. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z pôžičky, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy pôžičky po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutej pôžičky vo výške 591,70 Eur uhradil 94,44 Eur, vznikol žalobcovi nárok na vrátenie sumy vo výške 497,26 Eur (591,70 - 94,44).

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (hlavné refinančné operácie) bola od 09. 04. 2016 vo výške 0,00 %.

35. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi i úrok z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda odo dňa 09. 04. 2016. Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 497,26 Eur, bolo možné priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 09. 04. 2016, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedeného dňu bola 0,00 %. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 497,26 Eur od 09. 04. 2016 do zaplatenia.

36. Súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozsudku a vo zvyšku z dôvodov uvedených vyššie vo výroku III. rozsudku žalobu zamietol, a to v časti istiny vo výške 88,29 Eur (585,55 Eur - 497,26 Eur) a k tomu príslúchajúceho uplatneného príslušenstva, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, teda zo skutočnosti, že žalobcovi bola priznaná suma 497,26 Eur s príslušenstvom, keď žalobca si uplatňoval sumu 585,55 Eur s príslušenstvom. V danom prípade hrubý úspech žalobcu predstavuje 84,92 % (t. j. $497,26 \times 100 / 585,55$) a hrubý úspech žalovaného 15,08 % (t. j. $100 - 84,92$), teda čistý úspech žalobcu v konaní predstavuje 69,84 % ($84,92 - 15,08$). Súd potom prevažne úspešnému žalobcovi priznal vo výroku IV. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 69,84 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP (zásada úspechu vo veci).

41. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.